

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ
ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਪਟਿਆਲਾ ਬਨਾਮ- ਨੰਦ ਲਾਲ (ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.)

ਉਸਨੂੰ ਨਿਯਮ 4.2 ਦੇ ਲਾਭ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ. ਐਨ. ਐਮ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਪੀ. ਸੀ. ਆਈਨ, ਜੇ. ਜੇ.

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਪਟਿਆਲਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਨੰਦ ਲਾਲ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1964 ਦਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 33

6 ਅਗਸਤ 1969

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)- S. 28(I)(c) ਅਤੇ 34(3)- 4 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਰਿਟਰਨ —ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ—ਸੈਕਸ਼ਨ (28)(I)(r)— ਕੀ ਲਾਗੂ ਹੈ— ਅਜਿਹੀ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਲਾਂਕਣ - ਕੀ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਰਿਟਰਨ ਵੈਧ ਰਿਟਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗਲਤ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨਕਮ ਐਂਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 (1) (ਸੀ) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34(3) ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਪਰਾ ੨)

1 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ 'ਬੀ') ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1949-50 ਬਾਰੇ :-

"1. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਾਈ ਥਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ

25 ਫਰਵਰੀ, 1956, ਭਾਵ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ?

2. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 28 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੇਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ?"

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਡੀ.ਐਨ.ਏ. ਡਬਲਯੂ. ਅਸਥੀ ਅਤੇ ਬੀ.ਐਸ.ਜੀ ਉਪਰਾ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ।

ਐਸ.ਐਸ.ਕੇ. ਆਗ, ਇੱਕ ਡੀਵੈਕਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ £B' ਨੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: --

- “(1) ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 25 ਫਰਵਰੀ, 1956 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵੈਧ ਵਾਪਸੀ ਨਹੀਂ ਸੀ?
3. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 28(1) (ਸੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੇਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ?

(2) ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1949-50 ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਪਿਛਲਾ ਸਾਲ 31 ਮਾਰਚ, 1949 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 25 ਫਰਵਰੀ, 1956 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਮਦਨ 2,594-8-0। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ। 20 ਫਰਵਰੀ, 1958 ਨੂੰ 37,313, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਛੁਪਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 28 (ਐਲ) (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 23(3) ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਪਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਪਸੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ; ਅਤੇ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਅਤੇ
ਹਾਇ ਮੈਂ ਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਪਟਿਆਲਾ ਬਨਾਮ ਨੰਦ ਲਾਈ (ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.)

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 34(I)(a) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ

23(3) ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ; ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਐਸ. ਸੰਤੋਸ਼ਾ ਨਾਦਰ ਬਨਾਮ ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਟੂਟੀਕੋਰਿਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐਸ. ਸੰਤੋਸ਼ਾ ਨਾਦਰ ਬਨਾਮ ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਟੂਟੀਕੋਰਿਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਨ:-

ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਰਿਟਰਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 I (I)(c) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ:-,

* ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਰਿਟਰਨ ਵੈਧ ਰਿਟਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਆਈ (ਐਲ) (ਸੀ) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ; ਕੇਸ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 28(I)(a) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 28(2)(a) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28(I)(c) ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਕਲੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕੇਸ ਧਾਰਾ 28(1) (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34(3) ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਚਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਲ ਅਵੈਧ ਹੋਣਗੇ।"

(3) ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

- (1) 42 ITR 715
- (2) 46 ITR 411

ਬੰਬੇ ਸਿਟੀ II ਬਨਾਮ ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਅਮਰਸੇ (3); ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਸ਼ੇਖੂਪੁਰਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ (4), ਅਤੇ ਕੇਸਵ ਸਿਲਕ ਮਿਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (5), ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਚਾਰ ਸਾਲ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵਾਪਸੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

-(4) ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਰਬੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਆਰ. ਐਨ. ਐਮ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀਐਫ, ਅਤੇ ਬੀਆਰ ਤੁਲੀ, ਜੇ.

ਸਿਆਲਕੋਟ ਸਿਲਕ ਸਟੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1968 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2199

7 ਅਗਸਤ 1968 ਈ

ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਡੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1948 ਦਾ XLVI)- ਐੱਸ. 6(2) ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ— ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ (1966 ਦਾ XXXI)- ਧਾਰਾ 2(ਜੀ) ਅਤੇ 88— 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ, ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਐਕਟ 1948 ਦੇ ਐਕਟ XLVI ਦੀ ਧਾਰਾ 6(2) ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ-ਅਜਿਹੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ-ਕੀ 1966 ਦੇ ਐਕਟ XXXI ਦੇ 2(ਜੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ 'ਕਾਨੂੰਨ'- ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ 1948 ਦਾ XLVI , ਧਾਰਾ 6(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰਵ-ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ—ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ—ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ- 1966 ਦੇ ਐਕਟ XXXI ਦੀ ਧਾਰਾ 88 —ਕੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 46, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ "ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ" ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਇਸ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ,

31, 1966 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਜੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ 30 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨਾ "ਕਾਨੂੰਨ" ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ' ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ, 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਬਦਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ

- (3) 50 ਐਲ.ਟੀ.ਆਰ. 239.
- (4) 51 ਐਲ.ਟੀ.ਆਰ. 336.
- (5) 55 ਐਲ.ਟੀ.ਆਰ. 29.